

ויהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש המלך
מהדור ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה
בימים ההם כשבת המלך אחשורוש על
כסא מלכותו אשר בשושן הבירה בשנת
שלוש למלוכו עשה משתה לכל שריו ועבדיו
זויל פרס ומדי הפרתמים ושרי המדינות
לפניו בהראתו את עשר כבוד מלכותו ואת
יקר תפארת גדולתו ימים רבים שמונים ומאת
יום ובמלואת הימים האלה עשה המלך לכל
העם הנמצאים בשושן הבירה למגדול ועד
קטן משתה שבעת ימים בחצר גנת בידן
המלך וזויר כרפס ותכלת ארוז בחבלי בוז
וארגמן על גלילי כסף ועמודי שש מטודת
זהב וכסף על רצפת בהט ושש ודר וסוזרת
והשקות בכלי זהב וכלים מכלים שונים ויין
מלכות רב כיד המלך והשתיה כדת איז אנס
כי כן יסד המלך על כל רב ביתו לעשות
כרצון איש ואיש גם ושדתי
המלכה עשתה משתה נשים בית המלכות
אשר למלך אחשורוש ביום השביעי כטוב
לב המלך בייז אמר למהומן בזתא זרבונא
בגתא ואבגתא זתר וכרכס שבעת הסריסים
המשרתים את פני המלך אחשורוש להביא
את ושתי המלכה לפני המלך בכתר מלכות
להראות העמים והשרים את יפיה כי טובת
מראה היא ותמאן המלכה ושתי לבוא בדור
המלך אשר ביד הסריסים ויקצף המלך מאד
וזמנתו בערה בו ויאמר המלך
לזכמים ידעי העתים כי כן דבר המלך לפני
כל ידעית ויזין והקרב אליו פרשיתת
אדמונת ירשיש מרס מרסנא ממוכן שבעת

שרי פרס ומדי ראי פני המלך הישבי
ראשנה במלכות כדת מה לעשות במלכה
ושתי על אשר לא עשתה את מאמר המלך
אחשורוש ביד הסריסים ויאמר
מומכן לפני המלך והשרים לא על המלך
לבדו עותה ושתי המלכה כי על כל השרים
ועל כל העמים אשר בכל מדינות המלך
אחשורוש כי יצא דבר המלכה על כל הנשים
להבזות בעליהן בעיניהן באמרו המלך
אחשורוש אמר להביא את ושתי המלכה
לפניו ולא באה והיום הזה תאמרנה שרות
פרס ומדי אשר שמעו את דבר המלכה לכל
שרי המלך וכדי בזיון וקצף אם על המלך
טוב יצא דבר מלכות מלפניו ויכתב בדרתי
פרס ומדי ולא יעבור אשר לא תבא ושתי לפני
המלך אחשורוש ומלכותה יתן המלך
לרעותה הטובה ממנה ונשמע פתגם המלך
אשר יעשה בכל מלכותו כי רבה היא וכל
הנשים יתנו יקר לבעליהן למגדול ועד קטן
וייטב הדבר בעיני המלך והשרים ויעש המלך
כדבר ממוכן וישלח ספרים אל כל מדינות
המלך אל מדינה ומדינה ככתבה ואל עם ועם
כלשונו להיות כל איש שרר בביתו ומדבר
כלשון עמו אזר הדברים האלה
כשך זמנת המלך אחשורוש זכר את ושתי
ואת אשר עשתה ואת אשר נגזר עליה ויאמן
נערי המלך משרתיו ויקשו למלך נערו
בתולת טובות מראה ויפקד המלך פקידים
בכל מדינות מלכותו ויקבצו את כל נערה
בתולה טובת מראה אל שושן הבירה אל
בית הנשים אל יז הגא סריס המלך שמר

הנשים ונתן תמרקה והנערה אשר תיטב
בעיני המלך תמלך תחת ושתי וייטב הדבר
בעיני המלך ויעש כן איש יהודי
היה בשושן הבירה ושמו מרדכי בן יאיר בן
שמעי בן קיש איש ימיני אשר הגלה מירושלם
עם הגלה אשר הגלתה עם יפניה מלך יהודה
אשר הגלה נבוכדנצר מלך בבל ויהי אמן את
הדסה היא אסתר בת דרו כי איז לה אב ואם
והנערה יפת תאר וטובת מראה ובמות אביה
ואמה לקחה מרדכי לו לבת ויהי בהשמענו
המלך ודתו ובהקבץ נערות רבות אל שושן
הבירה אל יד הגי ותלקח אסתר אל בית המלך
אל יד הגי שמר הנשים ותיטב הנערה בעיניו
ותשא חסד לפניו ויבהל את תמרקה ואת
מנותה לתת לה ואת שבע הנערות הראיות
לתת לה מבית המלך וישנה ואת נערותיה
לשוב בית הנשים לא האידה אסתר את עמה
ואת מולדתה כי מרדכי יצוה עליה אשר לא
ונגיד ובכל יום ויום מרדכי מתהלך לפני חצר
בית הנשים לדעת את שלום אסתר ומה יעשה
בה ובהגיע תרנערה ונערה לבוא אל המלך
אחשורוש מקץ היות לה כדת הנשים שנים
עשר חדש כי כן ימלאו ימי מרוקהן שש
חדשים בשמן המר ויעשה חדשים בבשמים
ובתמרקה הנשים ובזה הנערה באה אל המלך
את כל אשר תאמר ינתן לה לבוא עמה מבית
הנשים עד בית המלך בערב היא באה ובבקר
היא שבה אל בית הנשים שני אל יד שעשנז סריס
המלך שמר הפילגשים לא תבוא עוד אל המלך
כי אם חפץ בה המלך ונקראה בשם ובהגיע תר
אסתר בת אביזיל יד מרדכי אשר לקח לו לבת

לבוא אל
הגי סריס
בעיני כל
אל בית
בשנת ש
הנשים ות
מלכות ב
משתה ג
והנחה ל
בתולות ש
מגדת מ
ואת מאמ
אתו
המלך קצ
ויבקשו ל
למרדכי ו
בשם מרד
עץ ויכתב
הדברים ה
המדתא ה
השרים א
כרעים ומ
לא יכרע ו
בשער המ
המלך ויה
ויגידו לה
להם אשר
ומשתחו
יד במרד
המן להש
אחשורוש